

Belevissen van twee zwangere vrouwen met diabetes

Anne-Marie Eerenstein (29) is zwanger van haar eerste kindje, Lysbeth Slotegraaf (33) verwacht een tweeling. In *Diabc* vertellen ze over de combinatie diabetes en zwangerschap. Deze keer: de bevalling

Hoi Lysbeth,

Ik word wakker met pijn in mijn rug. We hebben een druk weekend gehad en veel in de auto gezeten, dus ik zoek er niet veel achter. We krijgen die ochtend vrienden op bezoek. Ik stofzuig snel de kamer, terwijl mijn vriend boodschappen haalt. Als we aan de koffie met muffins zitten, vertel ik de vriendin over mijn pijntjes. Ze heeft zelf twee kinderen, dus ze herkent het helemaal. Het is vast bandenpijn, veroorzaakt door de groei van mijn buik. Maar na de koffie voel ik me niet zo lekker. De muffin komt er plotseling weer uit. "Zeker griep", denk ik, en ondanks de gezelligheid ga ik in bed liggen. Als het bezoek weg is, moet ik alweer overgeven. Dan realiseer ik me dat alles pijn doet. Liggen. Zitten. Staan. "Dit klopt niet, we moeten naar het ziekenhuis!", zeg ik. Het kwartje valt: de bevalling is begonnen! Maar dit is nog maar week 35...

Even later racen we met een rolstoel door het ziekenhuis. Alles gaat heel snel. Bed in, ziekenhuishemd aan, bloedsuiker checken, pomp af. Ik ben heel rustig, maar tegelijkertijd weet ik niet wat me overkomt. We hadden toch in week 38 de datum gepland om ingeleid te worden? Aan mijn diabetes denk ik nauwelijks. De gynaecoloog biedt me tussendoor een toffee aan, misschien vindt hij dat ik wat witjes zie? Dan, na ruim een uur is ze er: krap 5 pond, grote bos donker haar: onze dochter Brecht. 5 weken te vroeg geboren, maar helemaal gezond en alles erop en eraan. Een onbeschrijfelijk gevoel van blijdschap en trots dat we, met mijn diabetes, zo'n schitterend klein meisje gekregen hebben.

Ha die Anne-Marie,

Bij jou is het ook even spannend geweest! Gefeliciteerd met jullie dochter Brecht. Die naam is wel heel toevallig..., kijk maar hieronder. Mijn verhaal begint bij een extra controle in het ziekenhuis. Mijn bloeddruk is inmiddels gestegen naar 160/105. Ik word meteen opgenomen. De kans op zwangerschapvergiftiging is zeer hoog. Ook denkt men dat de placenta's minder goed functioneren en de kindjes zijn al bijna 36 weken. Het advies is

om de keizersnede de volgende ochtend uit te laten voeren. Wij stemmen daar mee in.

Mijn insulinepomp wordt afgekoppeld en er wordt een glucose- en insuline-infuus aangelegd. Het is de bedoeling dat we zo vroeg mogelijk naar de OK gaan, dit in verband met mijn diabetes. Maar we moeten uren wachten. Mijn bloedglucosewaarde blijft gelukkig de gehele tijd rond de 6,5. Op het laatst zakt hij toch naar 3,5. Ik mag natuurlijk niks eten. Een beetje appelsap om mijn suikers weer omhoog te krijgen mag wel.

Het verlossende woord. Een ruggenprik. Ineens gaat het snel. Om 16:02 uur wordt Jeldou (3000 gram) geboren, 2 minuten later haar zusje Brechtje (2685 gram). Blakend liggen ze bij me. Dan gaan ze in de reiscouveuse naar de kinderafdeling. Als ik die nacht wakker word en naar de monitor boven mijn bed kijk, zie ik dat ze uit de couveuse zijn gehaald en knus tegen elkaar in een wiegje zijn gelegd.

De volgende ochtend mogen we ze ophalen en komen ze naast mij te liggen.

Twee kleine wondertjes. Wat zijn we daar dolblij en gelukkig mee.